

Španjcev in Francozov. Vsled tega se je bati, da vzbuhne zdaj ustaja zoper nje. To pa jim težko pomore do tega, da se jih znebijo, kajti španjska in francoska vlada ste v tem edini, da obdržite še na dalje oblast čez tamošnje državo. Kaj pa tedaj bode iz vsega, izvemo še že, ako nas Bog ne pokliče prej s tega sveta.

Amerika. V Guatemali je ustaja in po vseh večih mestih vre, kakor da se jim godi največja krivica po sedanjih republikanskih oblastih. — V »združenih državah« še vsprejmejo tudi naprej priseljencev, če ne pridejo tje brez — drobiža. Nemaničev pa se branijo tudi v tej državi.

Za poduk in kratek čas.

Miserere.

Iz češčine preložil J. Sattler.

(Dalje.)

»Prepotoval sem vso Francijo, vse Laško in večji del te dežele, znamenite zaradi godbe cerkvene; ali nikjer nisem slišal ni jednega Miserera, ki bi bil me navdušil, . . . ne jednega, . . . ne jednega, . . . a slišal sem jih toliko, da smem reči, da sem slišal vse!«

»Vse?« zakliče jeden izmed pastirjev. »Miserera z gor pa še gotovo niste čuli?«

»Miserere z gor!« zavpije skladatelj vesel in začuden . . . »Kakšen je ta Miserere? . . .«

»Glejte;« odvrne pastir in nadaljuje s skrivnostnim glasom: »ta Miserere, katerega čuje le tisti, ki se potika, kakor jaz, po dnevi in po noči skozi goščo in po pečevju za čredo, je cela povest, ki je pa prav tako resnična, kakor se dozdeva neverjetna.«

»V najmanj pristopnem kraju teh skalovitih grebenov gorskih, ki robijo dolino, v kateri leži skrita le-ta opatija, stal je pred mnogimi leti — kaj pravim pred mnogimi leti! — pred mnogimi veki slaven samostan.«

»Ta samostan je ustanovil, kakor se govori, nek plemenitnik na svoje troške in sicer z imetjem, katero bi podedoval njegov sin, katerega pa je umirajoč zavrzel zaradi grešnega njegovega življenja.«

»Nekaj časa bilo je vse dobro.«

Ko je pa videl ta sin — bil je gotovo zlodejev dečko, če ne peklenšček sam v človeški podobi — da imajo menihi njegovo posestvo in da je grad njegov premenjen v samostan, zbere nekoliko tovarišev svojega izpridenega življenja. Neko noč, na sam Veliki četrtek, ko so menihi bili zbrani v koru, in prav v tem trenutku, ko so začeli peti Miserere, zažge samostan, opustoši cerkev in ubije vse menihe.«

»Po tej grozni okrutnosti so izginili lupežniki, in ž njimi vred osnovelec tega dejanja; nihče ne vé kam . . . najbrž v pekel.«

»Ogenj je premenil samostan v razvaline.«

»Podrtine cerkvene pa še stojijo dandanes na oni okrogli pečini, iz katere izvira slap, ki pada od skale do skale, in dela potok, ki teče tu mimo opatijske.«

»Toda ta Miserere?!« seže mu v besedo nepotrpežljivi skladatelj.

»Le počakajte; vse po vrsti!« odvrne mirno pastir in nadaljuje svojo povest.

»Okoličani so bili silno razburjeni zaradi tega zločina. Od očeta na sina, od sina na vnuka je prešel spomin te hudobije, o kateri si pripoveduje narod z grozo v dolgih nočeh. Najbolj pa jo vzdržuje v živem spominu to, da se vidi vsako leto tisto noč, ko je ogenj razsul samostan, v razprtih oknih cerkvenih migljajoča luč, in da se čuje neka čudna, jasna, neznana godba,

in da se slišijo otožni, turobni, razrivajoči spevi, ki zadoné zdaj pa zdaj po vetru . . .«

»Pojó menihi, katere je treščila nagla smrt nepripravljene v grob. Da bi stopili očiščeni krivde in greha pred prestol Gospodov, prihajajo iz vic in prosijo Boga smiljenja pevajoč Miserere.«

Okrog stoječi so se spogledali: popotnik je pa vprašal plaho pripovedovalca:

»In vi trdite, da se ponavlja to čudo do zdaj?«

»Čez kake tri ure se začne gotovo, . . . ker je danes Veliki četrtek in na stolpu opatijskem je odbila ura ravnokar osem.«

»A kako daleč je samostan od tod?«

»Kako tri ure, . . . ali . . . kaj hočete? . . . Kam hočete iti v grozni tej noči?«

»Za Boga milega!« zaklicali so vsi videč, da je popotnik vstal in vzeš palico se odpravljal proti durim.

»Kam da hočem iti? Slišati hočem to čudno godbo; čuti hočem ta veliki, pravi Miserere. — Miserere teh, ki se vračajo po smrti na svet in ki vejo, kaj je to: smrt grešnika!«

Rekši to izginil je zavzetemu bratu in nič manj osuplim pastirjem izpred očíj.

Vihar je tulil in metal sem ter tja z ropotom vrata, kakor da bi jih hotela neka silna roka vzdigniti iz tečajev; dež je curkoma lil bobneč po šipah; včasi je razsvetlil blisk hipno ves obzor, kakor daleč je le moglo dogledati oko.

Ko so se zavedeli iz prvega strahu, zakliče brat:

»Blazen je! . . .«

»Blazen je!« ponavljali so pastirji in znova začeli razkopavati ogenj. (Dalje prih.)

Smešnica. »Čemu pa bode«, vpraša gospod iz mesta kmeta, ki stoji pri svoji novi hiši, čemu pa bode ta hiša? Podoba je, da za ječo«. »Mogoče«, odvrne mu kmet, »ali jetnike dobimo va-njo iz mesta.«

Razne stvari.

(Premeščanje.) Gosp. dr. Avgust Sežun, c. kr. okrajni zdravnik na Ptuj, pride na enako mesto v Ljutomer, dr. Rud. Sadnik pa iz Feldbacha na Ptuj in dr. K. vit. Helly iz Ljutomera v Feldbach.

(Okr. zastop.) G. A. Langer, župan v Marenbergu, ni dobil od svitelega cesarja potrjenja za načelnika v okr. zastopu Marenberskem. Mož je v službi J. Schönererja.

(Bogoslovje.) Preč. g. Ignacij Orožen, stolni prošt in namestnik mil. knezoškofa pri znanstvenih skušnjah v bogoslovji v Mariboru, so to zadnjo čast odložili, katero so vzdržali blizo 20 let. Mil. knez in škof pa so vsled tega imenovali si za namestnika preč. gosp. Karola Hribovšek, stoln. korarja in ravnatelja v kn. šk. duhovniški.

(Čitalnica.) V odboru slov. čitalnice v Ormoži, so v tem letu ti-le gg.: gostilničar Fr. Gomsí, predsednik; župnik Jak. Cajnkar, namestnik; blagajnik Franc Čulk, odv. kandidat; tajnik dr. Fr. Omulec, odvetnik; dr. Ivan Gršak, c. kr. notar, Ivan Knop, kontrolor pri c. kr. davkarji in Fr. Magdič, mlinar — odborniki.

(Šola.) Na ljudski šoli v Globokem pri Brežicah se poučuje odslej v obeh razredih le po poldnevu; učitelja sta postala gg. Alojzij Krivec v Slivnici in Ant. Grajšnik v Novi cerkvi.

(Nemška omika.) Na c. kr. gimnaziji v Celji je več nemških profesorjev, ali brž najbolj nemški izmed njih je g. Miha Knittel, kajti v svojih nemških prsih

nosi nemško srce in na svojem nemškem jeziku nemško besedo. Za eno svojih nemških pa plača sedaj 20 gld. v ubožno kaso.

(Slov. gledišče.) V nedeljo je bilo kacic 350 stajarskih Slovencev v Ljubljani poslušati dr. Ipvaca »Teharske plemiče« v tamošnjem novem gledišči. Igra in petje jih je jako zadovoljilo. Nadalnje poročilo pa v prihodnjem listu!

(Spomin.) Kakor se nam poroča, je bilo v preteklem letu v Zibiki 65 rojenih, umrlo pa je 43 in poročilo se jih je 16 parov. Prvo žrtvo si je nemila smrt izbrala Marijo Pevec, roj. Cviren, vrlo gospodinjo v Stotenci. Šestero otročičev žaluje po ljubi materi.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali: č. g. Jožef Kukovec, župnik pri Sv. Andražu 6 gld. 4 kr. in g. J. Gerec, trgovec v Pišecah 4 gld.

(Bogastvo.) Bogati jud Rothschild na Dunaji ima graščin v naši državi osemkrat več, kakor vsa naša cesarska rodbina. Samo na Češkem ima 60 graščin.

(Skopost.) Na Dunaji je umrla branjevka Mica Vinček. Ljudje so jo imela za jako revno, ali po nje smrti so našli v postelji 70.000 fl. denarja.

(Izseljevanje.) V nekatere vrste naših ljudij je šinilo tako poželenje po novem svetu, da verjamejo najneumneše reči — agentom. Če je v resnici tako dobro ondi, čemu pa ne gredo ti agentje tje!

(Iz ječe.) V sredo je potegnila iz ječe c. kr. okr. sodnije v Mariboru Marija Ulbel, kmetica iz Pivole pri Mariboru. Obdolžuje pa se, da si je svoje poslopje sama požgala. Še tisto večer pa so jo c. kr. žandarji prijeli ter jo djali pod trdne ključe.

(Most.) Novi most, ki pelje čez Dravo med Muto in Vuzenicami, so slovesno odprli na novo leto.

(Podoba.) »Strelno društvo« v Ribnici nima za bandero pohujšljive podobe, tega smo se prepričali sami, tem bolj pa zasluži uni dopisnik grajo, ker je iz komarja napravil oroslana. Če ga ne izročimo zato javni sodbi, zahvali naj svoje užaljene rojake, ki ne želijo, da se preganja.

(Zmrznil) je v noči 18. januarija na cesti pri Cvetkovicah blizu Vel. nedelje tujec, star kacic 25 let in v precej slabi obleki. Po listinah, ki so njih našli pri njem, bil je nekaj dnij poprej v Ljutomeru.

(Ubežnik) V petek, dne 21. januarija je ubežal iz kasarne v Gradci Edvard Črepinšek, doma iz Šmartina v Rožni dolini. Ne zna se, zakaj je ubežal, ni pa dvoma, da bodé to obžaloval »pod ključiči«.

(Naša društva.) Čitalnica v Šmariji pri Jelšah ima v nedeljo dne 29. t. m. ob 4. uri popoldne svoje glavno zborovanje z običajnim vsopredom. — Podružnica sv. Cirila in Metoda za Šmarije in Slatino priredi s sodelovanjem čitalnice isti dan zvečer veselico v Jagodičevih prostorih. Koncert izvrši moški zbor čitalnični; razen tega še nastopi znani mešani zbor iz Slatine. — Glavna skupščina »Narodne čitalnice v Ptujci« za

31. društveno leto 1893 bode v nedeljo dne 29. januarija t. l. ob 3. oziroma 4. uri popoldne v lastni hiši »Narodni dom«. V letošnjem prodpustu priredi se edina veselica v nedeljo dne 5. februarja in sicer: Plesni venček. Kostume dobro došle. Začetek ob 8. uri zvečer. Svirala bode godba Ptujskega muzikalnega društva. — Bralno društvo v Cezanjevcih ima svoj občni zbor na svečnico, dne 2. februarja ob treh popoldne. — Bralno društvo pri »Sv. Juriju ob Ščavnici« ima v nedeljo, dne 29. januarija ob 3. uri popoldne v solkih prostorih svoj občni zbor z običajnim vsopredom. Med pozameznimi točkami petje. Prosta zabava v gostilni g. Vaupotiča.

(Gasilno društvo.) V nedeljo dne 15. t. m. je imelo gasilno društvo v Šmariji glavno zborovanje, pri katerem se je skoro jednoglasno sklenil slovenski poslovni jezik in slovensko poveljevanje. Odbor se je volil, kakor v preteklem letu; s tem se mu je izreklo gotovo najprimernejše, dobro zaslužno zaupanje. Vodsto, načelnik: Fr. Ferlinec, učitelj in posestnik, namestnik: M. Tančič, posestnik in pekar, je v spretnih rokah. Daj Bog, da bi se blagodejno društvo razvijalo krepko in sedaj na edinej pravej narodnej podlagi.

(Nova društva.) Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda se snuje v Teharjah ter ima svoj prvi občni zbor že v nedeljo. — V Braslovčah pa dobijo pevsko društvo in v Rušah se pripravlja slovenska posojilnica.

(Okrajni zastop v Marenbergu) bil si je izbral Schönererjevega dobrega prijatelja A. Langerja z 18 glasi proti desetim za načelnika, Njih Veličanstvo, cesar pa ga niso potrdili. — Zdaj pa smo še le radovedni, kaka bode s Langerjevim po mišljenju brafom, orehovskim Wratschggon, kateremu na ljubo bode Schönerer pre 100 akcijskega radgonsko-ljutomerske kupil, in tako gornjeradgonski okraj velikih nadlog rešil in sicer zato, ker je Wratschggo Schönererja kot adjutant po ovinkih itak v mestno gostilnico spravil takrat, ko so radgonski mestjani temu pruskemu pionirju vožnjo skoz mesto bili prepovedali.

(Nesreča.) V petek dne 20. januarija je zdrknila hči dr. Leonharda v Mariboru na ledu ter si je roko zlomila. — Dne 17. januarija pa je prišel na kolodvoru v Mariboru delavec Martin Reinberger med vagone, vendar pa se mu je življenje še rešilo.

(Sejem.) Na sejmu je bilo v soboto v Mariboru mesa in špeha od 336 svinj ter se je špeha 11.271 kg dalo na železnico, največ na Koroško. Jutri dne 27. januarija imamo v Mariboru največji živinski sejem, ter utegne v soboto sejem postati še večji.

Loterijne številke.

Trst 21. januarija 1893:	26, 17, 61, 42, 13
Line „ „ „	20, 24, 45, 41, 65

Zavarovalno društvo

„Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v
Gradci Radetzkystrasse 1. 23-26

priporoča se vsem katoličanom, kateri name-
ravajo složnost na gospodarstvenem polju.
Društvo oskrbljuje zavarovanje proti ognju,
nesreči in za življenje, kakor tudi cerkvenim
in občinskim predstojnikom zavarovanje zvo-
nov proti razlomu in poklini. — Zastopniki
se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Janez Bregar

klobučar v Mariboru

gosposke ulice št. 7,

priporoča č. g. duhovnikom in slavnemu ob-
činstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih

klobukov najnovejše šege

po najnižji ceni, tudi slavno znane Ita-
klobuke, kakor fine Vilour- in lov-
ske klobuke iz raševine. Razno volneno in
tudi fino z usnjem obito obutje.

Vsakovrstne poprave se točno izvršujejo.

S spoštovanjem

8-10

J. Bregar.

Obžaljevanje.

Jaz obžalujem, da sem Janezu Piš
v pričo več ljudij nek prestopok oponašal in
ga opravljal. Janez Prešern.
V Ločah v januariju 1893.

Služba organista in cerkovnika

razpisuje se do dne 15. februarja t. l. pr.
župniji Sv. Vidi nižje Ptuja, pošta Sv. Vidi

P. Benko Hrtiš,

3-5 župnik pri Sv. Vidu nižje Ptuja.